

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Quantum rationi repugnant, qui putant stellas, veluti Parcas quasdam fatalia nentes, arbitrij libertatem strangulare?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

est à virilibus distare feminineos, ille in officio comitis militet, & à sua domo penè semper peregrinetur; Illa de solo patro & de rure proprio non recedat. Insuper, quod est incredibilis, si astralia fata credantur, non autem mirum, si voluntates hominum & Dei munera cogitentur, ille coniugatus, illa virgo sacra est: ille numerosam prolem genuit; illa nec

S.Aug.lib.2
contra epi-
stolas Pela-
gianorum.c.
7.

nupst. Quintum denique exemplum ponit in duobus geminis infantibus à meretrice editis, quorum sine baptismo expirauit unus, alius baptizatus erat, ita scribens: Hic non est fatum, quia nec stelle vlla ista decernunt, nec fortuna, quia non fortuiti casus hac agunt, nec personarum, nec meritorum diuersitas hoc fecerunt: quid restat, quantum ad baptizatum attinet, nisi gratia Dei, quæ vasis factis in honorem gratis datur: quantum autem ad non baptizatum, ira Dei, quæ vasis factis in contumeliam, pro ipsis massa meritis redditur. Sed in illo, qui baptizatus est, non solum ostenditur adiutorium gratia Dei, verum etiam in non baptizato documentum. Adiutorium, scilicet in vasis misericordia; in vasis autem ira documentum. In eis enim ostenditur am, & demonstrat potentiam suam, quia tam potens est bonitas eius, ut bene vatur etiam malis; & in eis notas facit diuitias gloria sue in vasa misericordia, quoniam quod ab ira vasis exigit iustitia punientis, hoc misericordia vasis dimittit gratia liberantis. Afferit D. Chrysostomus & illud Iosephi exemplum, qui fratrum suorum perfidiam ac scelus eleuare, eosque consolari cupiens, non eleuauit, per Fatum, aut Homericam Aten seu deam, quæ mala & noxia inferre credita est à Græcis ac Gentilibus; sed per prouidentiam Dei, qui peccatum illorum, in gloriam Iosephi, & ipsorum, bonumque publicum, ordinavit. Dixit enim: Ego sum frater vester, quem vendidistis in Ægyptum. Nolite paucere, neq; vobis durum esse videatur, quod vendidistis me his regionibus: pro salute enim vestra misit me Deus ante vos in Ægyptum. Qua excusandi eos, qui nos offenderunt, ratione vitam etiam nos vteremur, reperiremus utiq; omnia nobis mala illata in bonum cooperari, & gaudendi potius, quam irascendi causam haberemus.

V.

His exemplis accedunt & aliæ rationes, quæ ab his aliisque Patribus in medium afferuntur. Nam Chaldæi isti aut Chaldæizantes, qui vim vitae necisque tribuunt nativitati, afferunt, eam minutissimis colligendam esse momentis, quæ nisi obseruantissime colligantur, maximum esse discrimen, ut adeò statim post Esau, Jacob aliquis dignatur: Breui enim atomo exiguog, momento distare nati-

natiuitatem inopis & potentis, egentis & diuistis, innocentis & noxijs; & plerumq., eadem hora, generari longeuitati debitum, & prima pueritia etate moriturum, si reliqua dispriasint, & punclo aliquo discreta. Hoc quemadmodum possunt colligere, respondeant. Constitue partum feminæ. Obstetrix utiq, eum primo cognoscit, explorat vagitum, quo natiuitas colligitur, attendit, virum masculus sit, an femina. Quot vis inter has moras præterire momenta? Pone Mathematicum preparatum. Nunquid potest vir interesse puerperio? dum mandat obstetrix, audit Chaldeus, ponit horoscopum in alterius sortem. Iam nati fata migrârunt, de altero queritur, & alterius genitura proponitur. Atque ibidem: Vitalem, inquit, illum signorum duodecim circuitum in duodecim partes diuidunt: & quia triginta diebus sol duodecimam partem sphære eius, que inenarrabilis habet, regreditur, quo gyrus solis anni circuitu compleatur, in triginta portiunculas, quas uegidas Græci vocant, unamquamq; duodecim illarum distribuunt portionem; ipsam quoque portiunculam in sexaginta vices conferunt. Rursum unumquodq; de illis sexaginta, sexagesies secant. Quām incomprehensibile est, in quo sexagesimo, tot sexagesima portiuncula natiuitatis momenta constituant: & qui singulorum signorum sit aut motus, aut species in natiuitate nascensis? Vnde cum impossibile sit, tam subtiles minutias temporis comprehendere, exigua autem minutia inuehat vniuersitatis errorem, totum negotium plenum est vanitatis. Disputatores eorum, quæ sua sunt, ne- sciunt, & quo modo aliena nouerunt? Quid sibi immineat, ignorant, quo modo possint alijs, quæ futura sunt, denunciare? Ridiculum est credere. Quia si possent, sibi potius prouiderent. Hec Ambrosius: qui addit, nihil mirum esse, si sibi homines ludantur, ubi signa innoxia blasphemantur: quæ si natura noxia esse creduntur, Deus summus arguitur, si fecit, quod malum est, & fuit improbitatis amator. Lactantius ita loquitur: De sapientibus stulti, & de stultis sapientes sape nascuntur; quod quidam fato ac sideribus assignant. Sed non est nunc locus de fato disserendi. Hoc dicere satis est; quod etiam si astra efficientiam rerum continent, nihilominus omnia à Deo fieri certum est, qui astra ipsa & fecit, & ordinavit. Inepit ergo, qui hanc potestatem Deo detrahunt, & operi eius attribuunt. At ne quis existimet, saltem à Deo, per astra, hominibus imponi necessitatem, addit statim. Hoc igitur Dei munere cœlesti, atque præclaro, an utamur, in nostra voluit esse potestate. Hoc enim concessò, ipsum hominem virtutis sacramento religauit, quo vitam posset adipisci. Non posset autem, si in eius potestate, per contrarias

S. Ambros.
lib. 4. He-
xam. cap. 4.

Lactant. lib.
de opificio
Dei. c. 19.

Kk 3 stellas,

stellas, non esset, virtutem exercere, atque astris quo cunque de-
mum inclinantibus dominari. Aut quo modo posset virtutem
præcipere Deus, quam homo, obstantibus astris, non posset
exercere?

VI.

Hoc *Fato*, igitur aceusat Deus, excusatur homo; quia
per *Fatum*, ad necessitatem genitalem, non ad instituta morum aclus
nostrī factāg, referuntur. Frustra ergo leges, frustra iura; immeritis
præmia, innocentibus supplicia proponuntur. Non enim recte pu-
niuntur, qui aliter facere non potuerunt. Neque necessitas, sed
voluntas præmium meretur. Non igitur stolida tantum, sed &
impia est hæc Fatalis Astrologia. Et tamen quām innumerabiles,
hoc æuo, homines opinione ista, se sinunt fascinari? Non recen-
sebo iam totos libros, ingenti precio, à summis, medijs, infimis
emtos, quibus credunt, omnia describi quæ sibi sunt euentura.
Quām multi, tanquam Sibyllæ folium, aestimant libros cum anna-
libus Volusi comparandos, in quibus legunt, signo Arietis ortos
præstantissimos esse consilio, quod in grege huiusmodi emineat pecu:
aut locupletiores, quod vestitum habeat aries naturalem: aut libera-
les, quod lanam suam aries non inuitus deponat: Laboriosos & patien-
tes seruitij, quos nascentes Taurus aspicerit, quia hoc animal laborio-
sum & assuetum iugo spontanea seruituti colla submittit: Percussorem
quoq, cuius natuūlātē scorpius in sua parte complexus sit; & malitia
venena reuomeret, eo quod animal venenatum sit. Ad arbitrium
Astrologi, quām multi, dum se Martios credunt, ad coniunctio-
nem Martis non solum bellant, sed etiam prælia committunt?
mercaturas alij, alij sceptræ prehensant, quia se vel Mercuriales,
vel Iouiales arbitrantur? Fati immo Orci mancipia. Nummos ac-

S. Augustin.
super Ioan.
serm. 8.

cipiunt, cum se homines hominibus vendunt: dant isti nummos, ut se va-
nitatibus vendant. Intrant enim ad Mathematicos, ut emant sibi do-
minos, quales Mathematicis dare placuerit: vel Saturnum, vel Iouem,
vel Mercurium, vel si quid aliud sacrilegi nominis. Intravit liber, et
numinis datis seruus exiret. Immo vero, non intraret, si liber esset, sed
intravit, quo eum dominus error, & domina cupiditas traxit. Nunc
quid hoc experimur, quoties cynigeri, seu Ægyptij illi veratores,
seu errores potius, apud nos, circumuagantur? Cum enim illi
in vrbes non admittantur, plenis curiosi vijs ad eos excurrunt, va-
ticiniaque immo mendacissima mendacia ab illis mercantur. Vnde
alij minantibus astris tristes, alij spe temerarij, in quantas non-
incia